

СТЕЖИНКА — 2017

Музична вистава для дітей “Нереальний світ”

ПРОЛОГ

Через зал на сцену виходить дівчина, знімаючи відеоблог:

ДІВЧИНА. Привет всем, как вы поняли по названию, я сегодня на спектакле «Тропинка», мы здесь собираемся здорово провести время!

Знаете, я думала, мне будет страшно снимать где-нибудь в общественных местах, но мне вообще не страшно!

Но чтобы я продолжила, не забудь поставить лайк (палец вверх), и поехали.

Виходить **ВЕДУЧА.**

ВЕДУЧА. Привіт. А що ти тут робиш? (на сцені)

ДІВЧИНА. Снимаю видеоблог.

ВЕДУЧА. Цікаво. А для чого? Чому саме тут?

ДІВЧИНА. Ну, у меня есть свой канал, и я всегда снимаю себя там, где бываю, что вижу...

ВЕДУЧА. Тобі цікавіше знімати, ніж дивитися виставу?

ДІВЧИНА. Я думаю, будет интересно и посмотреть, но я же должна снимать новые выпуски, а спектакль – это интересно.

ВЕДУЧА. Я дуже рада, що ти прийшла сьогодні до нас. Але сподіваюся, що виставу ти дивитимешся не з екрана телефону, а наживо (так набагато цікавіше). (дівчинка сходить зі сцени) Вітаю вас, друзі! Мені безмежно приємно бачити сьогодні всіх гостей на нашому щорічному святі – фестивалі дитячого християнського журналу «Стежинка». Щороку ми проводимо наш фестиваль і щороку Стежинка подорожує з нами, розповідає цікаві історії, говорить про те, що важливо для життя, і найголовніше, вказує нам шлях до Бога. Піднесіть, будь ласка, руки ті, хто вже відвідував свято Стежинки? А хто вперше чує про цей журнал і вперше на нашому святі? Я сподіваюся, що, познайомившись зі Стежинкою, ви обов'язково станете друзями й разом із нею будете пізнавати багато нового й цікавого. Мабуть, ви вже зачекалися початку... тож більше не буду затримувати. Наша вистава розпочинається.

Поступово на сцені повне затемнення, звучить музика. На сцену виходить Оленка з телефоном, дивиться, посміхається, щось пише, відправляє. З іншої сторони виходить ПЕТРИК. Теж дивиться в телефон.

ПЕТРИК. Привіт, Оленко.

ОЛЕНКА. Привіт, Петрику! Як справи?

ПЕТРИК. Нормально, а в тебе?

ОЛЕНКА. У мене теж.

Оленка починає сміятися.

ПЕТРИК. Що там?

ОЛЕНКА. На, подивись дещо.

Петрик дивиться, теж починає сміятися.

ПЕТРИК. А де це ти?

ОЛЕНКА. Та це я зі своїми друзями після школи.

ПЕТРИК. Зрозуміло. І далі продовжує грати на телефоні.

ОЛЕНКА (дивлячись у телефон) Петрику, а тебе теж Стежинка запросила на свято?

ПЕТРИК. Так. Ти, я так розумію, теж за запрошенням.

ОЛЕНКА. Цікаво, що вона сьогодні приготувала для нас.

ПЕТРИК. Угу.

ОЛЕНКА. Це вона запізнюється, чи ми раніше прийшли?

ПЕТРИК. Угу.

ОЛЕНКА. Що «угу»? (Петрик мовчить.) Петрику!

ПЕТРИК. Га? Що сталося? Чого кричиш?

ОЛЕНКА. Ти мене не чуєш! Котра година, питаю?

ПЕТРИК. А, та я не знаю, не заважай мені.

ОЛЕНКА. О, я чую пісню Стежинки.

ПЕТРИК. Угу.....

*Виходить **СТЕЖИНКА.** (з піснею «Вузькою стежинкою»)*

СТЕЖИНКА. Вітаю вас, мої друзі! Я так радію, що ви прийшли сьогодні до мене на свято! Сподіваюся, що наша зустріч буде незабутньою.

Петрик і Оленка часто відволікаються на телефон.

СТЕЖИНКА. Привіт Петрику! Привіт Оленко!

ОЛЕНКА. Стежинка! Нарешті ти прийшла!

ПЕТРИК. Привіт, Стежиночко! Ми тебе зачекалися!

СТЕЖИНКА. Напевно вам було чим зайнятися (показує на телефони)

ОЛЕНКА. Це ми просто відволіклись, щоб вбити час.

СТЕЖИНКА. Вбити час?

ОЛЕНКА. Ну, це вислів такий.

СТЕЖИНКА. Розумію...

ПЕТРИК. Стежинко, ти приготувала для нас щось цікаве?

СТЕЖИНКА. Звичайно! Я бачу, що ви не на жарт захопилися вашими сучасними іграшками!

ОЛЕНКА. Це Петрик завантажив собі нову гру, неможливо відірвати!

ПЕТРИК. Ага, а Оленка весь час свої ВЛОГи переглядає, собою милується!

СТЕЖИНКА. Відеоблоги?

ОЛЕНКА. Ти знаєш, що це таке?

СТЕЖИНКА. Так, я знаю, що цікавить сучасних дівчат. Але є дещо, що мене непокоїть!

ПЕТРИК. Що саме, Стежинко?

СТЕЖИНКА. Я пропоную нам зараз вирушити у незвичайну подорож, щоб ви могли уважніше придивитись і зрозуміти, що цікавить людей сьогодні, і які небезпечні речі ховаються, здавалося б, за безневинними розвагами... Ходімо?

ДІТИ. Ходім!

Завіса відкривається. Декорація: На сцені 3 екрани, на кожному з них різні відеосюжети. 1. Нарізка відеоблогів різних підлітків; 2. Відео з котиками; 3. Пізнавальне відео з «діскавері».

Твоя долоня в моїй долоні,

Друже, міцно її тримай.

На що ти витрачаєш час сьогодні,

Життя втікає, спробуй впіймай!

Твоя долоня в моїй долоні,

Зі мною поруч вперед крокуй.

Людей так ваблять речі відомі

Але дарма життя не змарнуй!

Ти приготуйся дивуватися,
Дивитись, думати, сміятися.
Разом зі мною рушай,
Що важливе в житті, пізнай!
Про дивні речі тобі розповім,
Зі мною в цю країну ходім!
Тут все яскраве, цікаве таке,
Вірну кнопку натискай!

ПЕТРИК. Стежинко, куди ми потрапили?

СТЕЖИНКА. В Інтернет!

ОЛЕНКА. Петрику, поглянь сюди!

ПЕТРИК. Оленко, мене мало цікавлять усі ці б'ютіблоги, інстаісторії. Я люблю відеоігри, навіть колись пробував сам зняти «проходження».

СТЕЖИНКА. В Майнкрафт?

ПЕТРИК. Стежинко! Ти і про це знаєш!?

СТЕЖИНКА. Так. Багато знайомих мені хлопців і дівчат захоплюються цим!

ОЛЕНКА. Стежинко, а ти не пробувала створити свій канал.

СТЕЖИНКА. (посміхається) Ні.

ПЕТРИК. А в комп'ютерні ігри граєш?

СТЕЖИНКА. Я бачу, як вас все це захоплює... Але я хочу, щоб сьогодні ми подивилися на Інтернет не так, як щодня, коли ми заходимо до соціальних мереж або в ютуб. Ви маєте зрозуміти одну дуже важливу річ. За кожним натиском комп'ютерної миші, або кнопки, за кожним вибором Інтернет-сторінки на вас може чекати серйозна небезпека.

(Пісня кнопок)

Кнопки танцюють.

Гей! Привіт! Вітаємо!

Кнопки натискаємо!

Гаджети вмикаємо!

Ловимо вайфай,

Друже, поспішай!

Швидше натискай,

Кнопки натискай, натискай!

А в Інтернеті, а в Інтернеті

Ти знайдеш все, що забажаєш,

А в Інтернеті, а в Інтернеті

Ти знайдеш все і про все дізнаєшся.

ПЕТРИК. Стежинко! Яка небезпека може бути від ігор або смішних відео про котиків?

СТЕЖИНКА. Петрику! Це не просто гра, а частина твого життя, тому що на неї ти витрачаєш багато свого часу.

ПЕТРИК. То й що?

СТЕЖИНКА. Ти вбиваєш свій час, марнуючи його у нереальному світі. Навіть більше, цей нереальний світ впливає на тебе, на твоє серце!

ПЕТРИК. Я не бачу в цьому нічого поганого. Це звичайнісінька гра для розваги! Ось подивись!

Петрик натискає Кнопку «Ентер», заходить за екран, а на екрані з'являється відеогра .

Петрик озирається навколо, у нього квадратна голова, купа кубиків, він починає будувати: дім,

стільці, стіл.

(пісня)

Побудую собі хату,
Буде затишно.
Не дарма, що все квадратне,
Все я тут знайшов.

Всесвіт весь я побудую
І створю лиш те,
Що мене цілком влаштує.
Все, що тут — моє!

Побудую собі місто
І здобутком всім
На збираюся ділитися
Я ні з ким

Світу Я цього володар,
Свій пишу закон.
Якщо хтось мені зашкодить —
Знищу я того!

Петрик розбудовує собі оселю, подвір'я, займається своїми справами.

ПЕТРИК. Так, тут я поставлю верстак. Буду робити зброю, щоб захищатися від інших. тут буде мій дім, там я посаджу щось...

ОЛЕНКА. Петрику! Як ти там?

СТЕЖИНКА. Дарма, Оленко, він тебе вже не чує.

ОЛЕНКА. А чому?

СТЕЖИНКА. Він поринув у віртуальний світ із головою. Звідти дуже важко вибратися.

ОЛЕНКА. Точно, Петрик, коли грає, не помічає нічого навколо. Він може цілий день просидіти біля екрану і навіть не їсти нічого. Все стає неважливим, окрім того, що відбувається у грі.

СТЕЖИНКА. Він пам'ятає, що ми десь є, але він не чує і не бачить нас. Зараз для нього існує лише його світ. Але це дуже небезпечно. Це поглинає Петрика більше, ніж він думає.

ОЛЕНКА. Поглянь, Стежинко. До нього хтось наближається.

ПЕТРИК. Так, що це за непрохані гості? Де моя зброя?

На екрані відкривається (як у грі) таблиця, де є особисті речі, він обирає меч. Гості підходять і починають руйнувати його будівлю. Петрик виходить із-за екрану і починає вбивати тих, хто на нього напав.

ПЕТРИК. Ах так, я вам зараз покажу!

ОЛЕНКА. Петрику! Петрику, зупинись! Що ти робиш? Подивись, який ти злий! Стежинко! Я хочу вимкнути цю гру! Давай витягнемо Петрика звідти!

СТЕЖИНКА. Натискай «Ескейп».

Тривожна музика, Оленка натискає кнопку, екран гасне, з'являється Петрик (уже нормальний).

ПЕТРИК. Я вам покажу, як заходити на моє володіння!

ОЛЕНКА. Петрику, зупинись!

ПЕТРИК. (ніби отямившись) Що сталося?

ОЛЕНКА. Ти був дуже жорстокий, коли грав!

ПЕТРИК. Ну то й що! Це ж лише гра.

СТЕЖИНКА. Так, Петрику, здається, що це лише гра, але те, що відбувається з тобою під час гри – це реальність. Ти дратуєшся, або лаєшся, і це по-справжньому. Ти, навіть, можеш почати сперечатися з кимось, хто тобі заважає. І це вже не гра. Ти коли-небудь думав про це?

ПЕТРИК. Якщо чесно, то ні.

СТЕЖИНКА. Біблія нас попереджає про те, що «де ваш скарб, там буде й ваше серце». Якщо ми наповнюємо серце насильством, нам не хотітиметься робити добрі вчинки. «Бо саме з серця виходять лихі думки, вбивства, перелюби, розпуста, крадіж, неправдиві засвідчення, богозневаги. Оце те, що опоганює людину» !

ПЕТРИК. Я ніколи не думав, що комп'ютерні ігри так впливають на моє реальне життя!

СТЕЖИНКА. Ще й як впливають! І не тільки комп'ютерні ігри!

ПЕТРИК. Так... що? Весь інтернет – велике зло?

СТЕЖИНКА. (всміхається) Знаєш, в наш час життя без Інтернету неможливе. Але тут дійсно є багато і шкідливого, і корисного! Нам потрібно вміти розрізняти добре від небезпечного і поганого! Ходімо, я хочу показати вам дещо!

Вони йдуть. На екранах висвічується ПАРК. На сцені з'являються 4 дівчини! Одна знімає відеоблог. Друга веде відеоблог, третя – спостерігає, четверта – постійно щось пише в телефоні. І регулярно звучить рінгтон, що прийшло нове повідомлення.

САША. Короче, сьогодні просто мой обычный день,

ОЛЕНКА. (паралельно, поки та веде свій відеоблог) Не можу повірити! Це ж Саша Пустышкіна! Це моя улюблена відеоблогерша! Це сучасна зірка! Я просто повинна сфотографуватися з нею!

САША. я вышла прогуляться на улицу, потому что уже просто устала сидеть дома. Вы спросите меня: а чего это тебе не сидится дома? Хм, а я вам отвечу! Я уже взрослая, независимая женщина! Я могу самостоятельно принять решение и выйти с подругами прогуляться в парк. Мне же не нужно для этого ваше разрешение! Кстати, по поводу вас, мои дорогие подписчики! Я получила от вас много вопросов вконтакте и в инстаграмме! Сейчас я отвечу на самые интересные из них.

Підходить до неї.

ОЛЕНКА. О, Саша, пробач, що відволікаю тебе,

САША. Что за...

ОЛЕНКА. Але я так мріяла познайомитися з тобою! Ти просто мій кумир! (починає робити селфі разом з Сашею)

САША. .. извините, как вы видите, я стала настолько популярной, что мне уже не дают спокойно пройти по улице. А это все благодаря вам, мои фаны. Большой вам респект за ваши лайки и рекомендации.

ОЛЕНКА. Дякую тобі! Ти знаєш, у мене теж є свій канал? Може спробуємо знімати разом?

САША. Воу, воу, воу. Девочка! Я конечно за тебя рада, но не подмазывайся ко мне! Тебе до меня еще расти и расти! Я же Пустышкіна, а ты кто, мой клон? (Саша уходить)

ОЛЕНКА. Клон? Ах, клон! Ну добре! Я не гірша за інших! В інтернеті знайдеться місце і для мене!

СТЕЖИНКА. Оленко! Зупинись! Це все може мати серйозні наслідки! Адже ми щойно говорили про це з Петриком!

ОЛЕНКА. Стежинко! Це всього-навсього комп'ютер! І я розумніша за Петрика! Я вже доросла дівчинка, сама розберуся!

Загорається екран «пошуку», вводить запит: «Як стати популярною». Натискає кнопку «ЕНТЕР». Звучать у записі 3 різні голоси, накладаються один на один.

- Набридло бути сірою мишкою і хочеться нарешті проявити себе і вийти з тіні? Спробуйте слідувати нашим рекомендаціям і у вас усе вийде!
- Дотримуватися наших порад.

- Якщо вихочете бути відомою на все місто, а може, навіть на всю країну, доведеться добряче попрацювати!
- Якщо ви шукаєте популярності і симпатій своїх друзів.....

ОЛЕНКА. Ага, найкращі. Зараз подивимось, що потрібно, щоб стати відомою!

Натискає кнопку «ентер»

Я найкраща та найгарніша буду,

Мене стануть помічати люди.

Мода, стиль, краса —

Це тепер моє ім'я.

Можу стати будь-ким,

Знатимуть мене усюди.

Тільки один клік —

Зміниться все вмить.

Ставте лайки,

Ставте лайки мені, люди.

ОЛЕНКА. (веде свій відеоблог) Привіт усім! Сьогодні я розповім вам про те, як мені вдалося змінити своє життя і стати популярною. Тепер я не просто дівчинка **ОЛЕНКА**. Я багато дізналась про життя в мережі, тому можу дати цінні поради. А в кінці випуску мій новий лайфхак для всіх моїх підписників! Тож ставте лайк, підпишіться на мій канал і приємного вам перегляду.

ОЛЕНКА. Ну, Стежинко, зустрічай мене нову! Тепер у мене зовсім інше життя. Завдяки інтернету, я стала дуже популярна! У мене вже більш як тисяча підписників.

ПЕТРИК. Оленко, тебе не впізнати. Ти ...стала така... поверхнева і примітивна.

ОЛЕНКА. Петрику, ти мені заздриш. І взагалі я поспішаю... Мені треба знімати нове відео.

СТЕЖИНКА. Оленко, а ти помітила, що ми з тобою вже тиждень не спілкувались?

ОЛЕНКА. Тиждень!? Це неможливо, ми ж наче ще вчора з вами гуляли тут, у парку!

СТЕЖИНКА. Так, наче вчора... Але весь цей час ти так захопилася відеоблогами, каналами.

Передивилась усе, що тільки можливо... Почала думати лише про себе.

ОЛЕНКА. Проте, я набула неабиякого досвіду...

СТЕЖИНКА. Досвіду в чому? Як марнувати життя?

ОЛЕНКА. Відеоблогери популярні, їх знають і люблять мільйони!

СТЕЖИНКА. Але це звичайні діти. І не завжди те, що вони розповідають, може навчити тебе чомусь цінному!

ОЛЕНКА. Стежинко. Ніхто не може бути ідеальним у нашому світі.

СТЕЖИНКА. Погано не те, що вони не ідеальні, а те, що погані речі, безглузді вчинки, нестерпну поведінку – вони видають за добро! І ти віриш їм Оленко, інакше б не дивилася це...

ПЕТРИК. Віриш, бо починаєш жити, як вони. Дивишся життя інших, чужих, не знайомих тобі людей, замість того, щоб проводити час зі справжніми друзями. І ти стала схожою на них, хоча раніше такою не була.

ОЛЕНКА. А я хочу бути схожою на них...

СТЕЖИНКА. Знаєш, мені це нагадує, ніби хлопці та дівчата просто натискають кнопку «DELETE», видаляють своє життя і намагаються жити чужим життям. *(На екрані фотографія «нормальної» Оленки, а коли Петрик натискає «DEL», вона зникає і з'являється інша дівчина і до неї наліплено лише обличчя Оленки)*

ПЕТРИК. Так, дуже схоже.

ОЛЕНКА. Стежинко, я не розумію! Адже ти казала, що сучасне життя неможливе без Інтернету. Ти

казала, що тут є корисні речі! Чому ж зараз ти все засуджуєш?

СТЕЖИНКА. Пам'ятаєш, я казала про серце? «Де наш скарб, там буде і наше серце». Якщо ми живемо тільки телефонами, планшетами, іграми, відеоблогами, де стільки жорстокості, бруду і дурниць ... уяви, яким буде наше серце і наші думки... Так, Оленко, це правда, що Інтернет може бути корисним, але важливо вміти правильно ним користуватися!

ПЕТРИК. Здається, я починаю розуміти...

СТЕЖИНКА. Ось, наприклад, ніж! Це дуже корисна річ у господарстві. З нею можна приготувати смачнющі страви для родини, але ним можна і поранити або вбити людину...

ПЕТРИК. Це страшно...

СТЕЖИНКА. Страшно! Серйозно і відповідально. Так само і з Інтернетом.

З'являється яскраве відео, відеоряд, цікаві факти і світлини з Інтернету.

В Інтернеті є безліч всього

Можливого і неможливого:

Усі країни, мільйони книжок,

Знання усієї історії зібрані.

Тут ти можеш навчатися,

Можеш світом усім мандрувати

Можеш кожного дня щось нове пізнавати в житті!

Але ти витрачаєш свій час

І завжди маєш пам'ятати

В віртуальному світі не зможеш ти щастя знайти

І хоч на кожне питання мільярди порад,

Справжню істину там не знайдеш.

Слово Боже – Істина, шлях і життя,

Лише в Ньому справжня реальність.

Тут ти можеш навчатися,

Можеш світом усім мандрувати

Можеш кожного дня щось нове пізнавати в житті!

Слово Боже дарує нам

Наймудріші в світі поради

Найціннішого скарбу у світі тобі не знайти.

ПЕТРИК. Якщо в інтернеті стільки всього: і знання, і інформація, чому ж люди не користуються цим? Зараз я сам спробую знайти те, що нам потрібно: «Як навчитися відрізнити Добре від поганого».

СТЕЖИНКА. Почекай, Петрику, це не той шлях! Тільки Бог може навчити нас і показати, що є добре і цінне у житті.

ОЛЕНКА. Тоді я спробую: «Як знайти Бога»

СТЕЖИНКА. Ви не зрозуміли мене. Я хочу показати вам інший шлях.

ПЕТРИК. Почекай Стежинко, ми самі хочемо!

СТЕЖИНКА. Ну що ж, якщо це ваше бажання....

Починає відкриватись безліч вікон і запитів.

Починають блимати екрани, гасне світло, вмикається сирена, мигання світла і звучить голос:

ГОЛОС. Несанкціонований доступ! У доступі відмовлено! Поверніться негайно в попереднє меню! У доступі відмовлено! Негайно покиньте сторінку!

На всіх екранах: DANGER! DANGER! DANGER! УВАГА! УВАГА!

ПЕТРИК. Стежинко! Стежинко! Що відбувається?

ОЛЕНКА. Стежинко!!! Петрику, ти бачиш Стежинку?!

ПЕТРИК. Ні, вона кудись зникла!

ОЛЕНКА. А як? Чому? Де тепер її шукати?

ПЕТРИК. Я не розумію, що сталося, чому нам відмовлено у доступі?! Невже все зламалося?

ОЛЕНКА. Має бути якийсь вихід! Чи можна все налаштувати? І Навіщо ти прогнав Стежинку?

ПЕТРИК. Я не знаю! Я думав у нас все вийде.... Зараз я спробую знайти рішення (*починає вводити на екрані запит: «шукати рішення проблеми в Інтернеті і закрити програму»*) ЕНТЕР!

Висвічується таблиця:

Мигання припиняється. Нормальне світло. На сцені лише Петрик і ОЛЕНКА.

ОЛЕНКА. Петрику, я дуже перелякалася, що це було?

ПЕТРИК. Я не знаю, але зараз ми спробуємо це з'ясувати. Ок, гугл. У чому була проблема?

Петрик натискає кнопку, на сцені з'являються «однакові комп'ютерні чоловічки в окулярах».

ПЕРШИЙ ЧОЛОВІЧОК. Історія браузера. Блукаючи Інтернетом, ви відвідували неперевірені, шкідливі сайти.

ДРУГИЙ. На одному з них виявився небезпечний вірус.

ТРЕТІЙ. Він атакував ваш комп'ютер, і тепер вхід до будь-яких програм заблоковано.

ПЕРШИЙ. Програмі вдалося зупинити вірус, але шлях до запитованої сторінки не знайдено.

Вони зникають.

ПЕТРИК. Яка запитована сторінка?

ОЛЕНКА. Стежинка хотіла нам показати інший шлях... Але ми її не слухали.

ПЕТРИК. Що ж тепер нам робити?

ОЛЕНКА. Дивись, Петрику. Тут є кнопка «Допомога Стежинки»! Спробуймо її натиснути.

ПЕТРИК. Давай!

Натискають кнопку.

ГОЛОС. Для здійснення операції потрібне повне перезавантаження. Всі попередні програми будуть видалені.

На екрані два написи: «підтвердити», «скасувати».

ПЕТРИК. Підтвердити!

Кнопки співають пісню.

Друже, не лякайся

Та не переймайся,

Як потрібна поміч, швидше клич Стежинку.

Прийде на допомогу,

Розповість про Бога.

Часу ти не гай, Стежинку погукай!

Виходить СТЕЖИНКА.

ОЛЕНКА. Стежиночко! Я так рада, що ми знайшли тебе!

ПЕТРИК. Як добре, що ми знайшли твою кнопку!

ОЛЕНКА. Ти не уявляєш, як я злякалась.

СТЕЖИНКА. Я знала, що це відбудеться. Коли люди неконтрольовано починають блукати інтернетом – вони обов'язково потраплять на заборонені, шкідливі сайти. І наслідки можуть бути дуже поганими. Навіть у реальному житті. Вся інформація впливає на наше серце. Ми слухаємо що нам розповідають з екранів, і живемо не так, як нас вчить Бог і Його Слово, а так,.

ПЕТРИК. Я тепер розумію... Бувало, що коли я дивився проходження, і чув як спілкуються інші хлопці, я починав так само лаятись, як і вони.

ОЛЕНКА. А я просто вбиваю більшу частину свого життя, переглядаючи безглузді, пусті відео. І

мимоволі вчуся поганому.

СТЕЖИНКА. Я дуже рада, що ти зрозуміла це, Оленко.

ОЛЕНКА. Стежинко, я хочу обрати правильний шлях! Ти допоможеш мені в цьому?

СТЕЖИНКА. Так! І, нарешті, я відкрию вам мій сюрприз!

Натискає кнопку «Ентер». З'являється заставка курсу «Іди за мною»

ОЛЕНКА. Ми знову в Інтернеті?

СТЕЖИНКА. Так! І це курс – «Іди за Мною!» Він допоможе нам зрозуміти Біблію. Саме вона вкаже нам правильний шлях у житті. Спробуєте?

ПЕТРИК. Звичайно! Натискає «Ентер»

Вибігають кнопки. На екрані сторінки з уроків школи Стежинки.

Друже, не лякайся

Та не переймайся,

Що тебе Стежинка в школу закликає.

Просимо ласкаво,

Буде тут цікаво,

Навіть не хвилюйся, двійок тут немає!

Ти побачиш багато цікавих речей,

Ти почуєш багато корисних порад,

Знайдеш те, що шукало багато людей,

Тож, вперед! Ані кроку назад!

ОЛЕНКА. То ми потрапили до твоєї школи, Стежинко?

СТЕЖИНКА. Саме так. І ви дуже легко зможете знайти її в інтернеті: просто наберіть `trpinkakurs` крапка `com`. Але це не звичайна школа. Ви вже чули, що тут не ставлять погані оцінки. В моїй школі лише один підручник.

ПЕТРИК. Це добре! Бо мій шкільний рюкзак скоро лусне!

СТЕЖИНКА. А ще, тут немає суворих вчителів. Замість них – я, **СТЕЖИНКА.** Я допомагатиму вам у навчанні. Ось, познайомтесь, кнопочка-помічниця «Запитай Стежинку».

Виходить кнопка «Запитай Стежинку»

ОЛЕНКА. Ми з нею вже знайомі. Вона так вчасно з'явилась, коли ми заплутались в усіх цих пошуках. Дякую тобі, конопочко!

КНОПКА. Будь ласка. Я завжди буду поруч, тому ви можете звертатись до Стежинки у будь-яку хвилину!

ПЕТРИК. Ой, мені вже кортить розпочати навчання.

СТЕЖИНКА. Зараз ми не будемо проходити всі уроки, ми лише познайомимось із курсом «Іди за Мною». А от коли ти прийдеш додому, увімкнеш свій комп'ютер, то зареєструєшся та розпочнеш навчання.

ПЕТРИК. Добре, тоді я дуже уважно слухатиму, що ти нам розповідатимеш.

СТЕЖИНКА. Гарзд. Ось наш перший урок.

ОЛЕНКА. «Чому Біблія?» Така дивна назва...

СТЕЖИНКА. Нічого дивного. Наш єдиний і найправильніший підручник – це Біблія.

ПЕТРИК. А що, тепер підручники з математики, мови, фізики, хімії можна викинути?

СТЕЖИНКА. У жодному разі! Ці підручники дають необхідні та корисні знання. Але в моїй школі ми вивчатимемо Біблію, Слово Боже. Це лист від Творця до нас. Бог розповідає, як Він створив небо і землю, якими були найперші люди ... ось, подивіться: (читає із Біблії) На початку Бог створив Небо та землю. А земля була пуста та порожня, і темрява була над безоднею, і Дух Божий ширяв над поверхнею води. І сказав Бог: Хай станеться світло! І сталося світло.

На центральному екрані — Театр тіней «створення Світу»

СТЕЖИНКА. Бог створив увесь світ Своїм словом. Він сказав – і з'явилося небо, земля, сонце, місяць і зорі, тварини і рослини. А в самому кінці він створив людей – Адама та Єву. Вони жили щасливо у раю, але одного дня вони не послухалися Бога...

На 2-му екрані з'являється урок «Що трапилось?»

Адам та Єва. (тіньовий театр) до них наближається Змій:

ЗМІЙ. Чи правда, що Бог наказав: Не їжте з жодного дерева, яке в раю?

ЄВА. Плоди з дерев раю ми можемо їсти, але Бог заборонив нам їсти плоди з цього дерева, що посеред саду.

АДАМ. Якщо скуштуємо їх – ми помремо.

ЗМІЙ. Ні, ви не помрете...

Єва їсть. Дає Адамові і він їсть. Світло мигає, грім.

СТЕЖИНКА. Адам та Єва не послухали Бога, порушивши єдину заборону. У світ увійшов гріх.

Театр тіней – війна, вбивство, брехня, гріх. Пророки, Божий закон, Біблія.

СТЕЖИНКА. Бог вигнав Адама та Єву з Раю. Люди почали жити, не слухаючись Бога. Вони грішили – брехали, крали, вбивали. Бог звертався до них, але люди не слухали Його. Він дав їм Свій закон, але люди постійно порушували його. Бог промовляв через пророків, але марно. Люди не можуть не грішити. І тоді Господь послав на землю Свого Сина – Ісуса Христа.

Театр тіней – Різдва.

ОЛЕНКА. Ми знаємо цю історію. Ісус Христос народився у Віфлеємі. Його мамою була Діва Марія, а батьком – Йосип.

СТЕЖИНКА. Так, земним батьком був Йосип, а небесним – Бог. Ісус жив безгрішним життям. А коли Йому виповнилося 30 років, Він почав навчати людей, здійснював дива, розповідав про Божі закони та про Божу любов. Закликав усіх покаятися у гріхах.

ПЕТРИК. Як це, покаятись?

СТЕЖИНКА. Попросити пробачення за всі свої гріхи.

ОЛЕНКА. А чому ми маємо просити прощення у Бога?

СТЕЖИНКА. Бо роблячи якийсь гріх, ми порушуємо Божу заповідь, тобто ми грішимо не лише проти тих, кого образили, а й проти Бога. А гріх приводить до неминучих наслідків, з якими людина не може впоратись. Наприклад, як ви потрапили на небезпечні сайти, і вони атакували ваш комп'ютер і знищили всю корисну інформацію, так само і гріх потрапляє до серця і руйнує ваше життя. А наслідки гріха страшніші, ніж просто вірус. У Біблії написано, що покарання за гріх — смерть, і жодна людина у світі не може не грішити.

ПЕТРИК. Це дуже серйозно. То що, ми всі маємо померти через свої гріхи?

СТЕЖИНКА. Так. Але Бог дуже любить нас! Саме тому Христос і прийшов на землю. Він взяв наше покарання на себе.

Театр тіней – Голгофа.

СТЕЖИНКА. Ось хрест... На ньому помер Ісус Христос. За всі наші гріхи: брехню, непослух, гнів, заздрість, пихатість...

ПЕТРИК. А чому так?

СТЕЖИНКА. За справедливими Божими законами гріх має бути покараним. Якби Бог покарав нас, ми би померли назавжди. Але Бог здійснив чудо. Ісус Христос воскрес.

Театр тіней – воскресіння. І екран гасне.

Зараз Він на небі, чекає на всіх, хто має живу віру в Бога.

ПЕТРИК. А хіба можна мати мертву віру?

СТЕЖИНКА. Нажаль, так. Можна вірити, що Бог є. Що Він живе десь на небі. Можна вірити, що

Господь допомагає. Навіть молитися Йому, ставити свічки, пекти Паску.

ОЛЕНКА. А що треба ще?

СТЕЖИНКА. Потрібно запросити Його в своє життя, як Господаря і постійно спілкуватися з Ним.

Стежинка натискає кнопку «Викл».

На сцені мимикається світло, вимикаються і падають всі екрани, падають усі декорації, залишається гола сцена, виводиться в промінь світла лише Хрест.

ОЛЕНКА. Стежинко! Що відбувається?

СТЕЖИНКА. Розумієш, Оленко, нам здається, що інтернет – це великий світ, але він залежить лише від однієї кнопки ввімкнення. Натиск лише однієї кнопки — і все зникло!

Все, що є в нашому світі – знання, гроші, ігри, інтернет, розваги – все це колись зникне. У Біблії написано, що «земля та всі діла, що на ній, погорять...» Нічого не залишиться. Все, чим ми захоплюємось зараз – не має значення, це все легше за повітря.

ПЕТРИК. А що ж тоді має значення?

СТЕЖИНКА. Поглянь на хрест... Лише Ісус — справжня реальність, яка має значення не тільки тут на землі, але й у вічності! Він поніс покарання замість тебе, щоб ти міг бути з ним назавжди! І має значення тільки твоє відношення. Чи віриш ти в те, що Ісус помер саме за тебе?

ПЕТРИК. Так, я вірю!. Але мені соромно, так соромно, що я стільки часу витрачаю на безглузді справи... мені шкода, що я робив погані вчинки, злився, лаявся, не слухався батьків.

ОЛЕНКА. Мені теж соромно! Я хочу жити не для себе і своєї слави. Я хочу прославляти Ісуса.

СТЕЖИНКА. Скажіть Ісусові про це. Він чує вас. Попросіть пробачення й запросіть Його у Своє серце.

ОЛЕНКА. Любий Ісусе! Пробач мені все погане, що я наробила. Я хочу бути слухняною і ніколи не розлучатися з Тобою. Я хочу, щоб ти навчав мене!

ПЕТРИК. І я прошу тебе, Ісусе, пробач мені всі мої гріхи та увійди в моє серце. Я розумію, що в цьому світі немає нічого і нікого, важливішого за Тебе.

СТЕЖИНКА. Амінь! Ісус обіцяв оселитися в серцях тих, хто звернеться до Нього. Він дуже любить нас і хоче завжди спілкуватися з нами, відкрити нам Свої таємниці.

ПЕТРИК. Я такий щасливий, що Ісус тепер зі мною!

СТЕЖИНКА. Я хочу, щоб Його Слово, завжди допомагало вам у житті робити правильний вибір.

ОЛЕНКА. Краще я ЙОГО читатиму, ніж постійно дивитимусь всі ті відео.

ПЕТРИК. Дякуємо тобі, Стежинко. Твоя школа – найкраща у світі!

СТЕЖИНКА. Ми з вами лише зазирали до моєї школи й подивились, про що розповідають її уроки. Вам сподобалось?

ОЛЕНКА, ПЕТРИК. Так!

СТЕЖИНКА. Я приготувала для вас іще багато цікавого. І щоб про все дізнатися, треба пройти весь курс «Іди за Мною!»

ПЕТРИК. Я обов'язково сьогодні розпочну своє навчання у твоїй школі, Стежинко!

ОЛЕНКА. І я теж.

СТЕЖИНКА звертається до дітей у залі.

СТЕЖИНКА. А ви бажаєте? Кожен із вас може це зробити. Сьогодні ви отримаєте від мене інформацію на наліпках, як знайти мене в Інтернеті. А кожному учню онлайн-курсу я подарую ще й дещо пізнавальне та корисне. Оленко, ти пам'ятаєш як знайти мою онлайн школу?

ОЛЕНКА. Так. Потрібно лише набрати адресу trpinkakurs.com, зареєструватися, і можна розпочинати навчання.

СТЕЖИНКА. Але це не все. Я хочу подарувати вам ще дещо особливе! Це дерев'яний хрестик. Це не оберег чи талісман, Він не чарівний.... Але я завжди ношу його з собою. І кожного разу, коли я бачу його, він нагадує мені, що для мене зробив Ісус, яку ціну Він заплатив за мене. Коли навіть зовсім

випадково я торкаюся його і зупиняю на ньому свій погляд, я згадую , що немає нічого важливішого за Нього. Господь нагадує мені пильнувати своє серце, і перевіряти де насправді мій скарб. Не витратити час даремно, а робити добрі справи. Піклуватися про інших, як Він піклується про мене. Тож я ношу його не на показ, а для себе. І він нагадує не комусь іншому, а саме мені, що Ісус є Господь в моєму житті, бо я дійсно цього хочу!

Фінал

ОЛЕНКА

Я роблю перший крок в невідомі світи,
Але я не боюсь, адже поруч Ти,
Мій Господь.
Мене спас і звільнив, за мій гріх заплатив,
І в небесні краї мене запросив,
Мій Господь.

ХОР

Мене міцно тримай, Ісус,
Хочу я за тобою йти.
Мене правди навчай, Ісус,
Буде віра моя рости.
Я Стежинку в житті обрав,
Найвірнішу, що в світі є,
Що провадить шляхами добра
У Небесне Царство Твоє.

ПЕТРИК.

В мене лист є від Тебе – це Слово Твоє,
Вдячний я, бо натхнення мені дає
Мій Господь.
Із коштовностей маю лиш любов я Твою,
І про неї співати бажаю я знов,
Мій Господь!

ХОР

Мене міцно тримай, Ісус,
Хочу я за тобою йти.
Мене правди навчай, Ісус,
Буде віра моя рости.
Я Стежинку в житті обрав,
Найвірнішу, що в світі є
Що провадить шляхами добра
У Небесне Царство Твоє.